

результаты образования в различных подходах: материалы X научно-практической конференции. – Красноярск, 2013. – С. 51–58.

3.Сафонова, В.В. Социокультурный подход к обучению иностранным языкам [Текст] / В.В. Сафонова - М.: Высш. шк.; - 1991. - 305 с.

4.Черничкина, Е.К. Искусственный билингвизм: лингвистический статус и характеристики [Текст]: автореф. дис... канд. филол. наук: 10.02.19 /Е. К. Черничкина. - Волгоград, 2007 - 25 с.

УДК 377.016:54(07)

ХІМІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

Т.М. Івашків,

Сарненський педагогічний коледж РДГУ
(Україна)

Важливою метою перебудови вищої освіти є формування фундаментальних і методичних засобів підвищення якості підготовки висококваліфікованих фахівців різних профілів, в тому числі педагогічних. Нині на перший план виходить завдання сформувати у майбутнього покоління ключові компетентності, вміння застосовувати набуті знання, зокрема з хімії, у життєвих ситуаціях та професійній діяльності.

Ключові слова: компетентність, хімія, професійна діяльність, педагог.

An important goal of the reformation of higher education is the formation of fundamental and methodological means of improving the quality of training highly skilled specialists of various fields, including pedagogical ones. Today, the task is to form in the future generation the key competences, ability to apply the acquired knowledge, in particular in chemistry, in life situations and professional activity.

Key words: competence, chemistry, professional activity, teacher.

Головною тенденцією сьогодні є перехід точних наук, у тому числі хімії, з обов'язкових фундаментальних — у засоби культурного та соціального розвитку особистості. Деякі педагоги вважають, що за таких умов кожний учитель хімії має для себе визначити не «чого навчати», а

«як навчати». Але з цим важко погодитися, адже якість освіти залежить і від того «чого навчати», і від того «кому навчати», і від того «як навчати». Який ланцюжок ми бачимо: перехід хімії з обов'язкової фундаментальної дисципліни в засоби культурного та соціального розвитку особистості → реалізація ієрархічної системи компетентностей → хімічна компетентність → методи й засоби розвитку пізнавальної активності при викладанні хімії [4, с.2].

Огляд публікацій. Різним аспектам компетентнісного підходу присвячені праці Н. Бібік, Г. Єльнікової, І. Єрмакової, Л. Карпової, О. Овчарук, О. Локшиної, О. Пометун, І. Тараненко та ін. [1, с.149-153].

Мета статті – розкрити особливості хімічної компетентності у процесі формування майбутніх педагогів.

Виклад основного матеріалу. Соціально-економічні зміни в Україні актуалізують зміни вимог до якості фахової підготовки майбутніх учителів різних освітніх галузей, зокрема вчителів початкових класів. У початковій школі є ряд предметів, які вимагають від вчителя хімічної компетенції. Зокрема, хімічна компонента освітньої галузі «Природознавство» Державного стандарту базової і повної середньої освіти [3] визначає як основне завдання формування в учнів природничо-наукової картини світу, які ґрунтуються на підставі засвоєних знань про атомно-молекулярну будову речовин, їх властивості, різноманітність та інше. Для викладання теми «Тіла та речовини» необхідні знання про речовини, матеріали, тіла; будову речовин; залежність властивостей речовин від їх складу та будови; зумовленість застосування речовин відповідно їх властивостям; чисті речовини і суміші; основні способи розділення сумішей; явища фізичні й хімічні; хімічні елементи; атоми як форму існування хімічних елементів; про будову атома: ядро, електрони; поширеність хімічних елементів у природі; молекулярну і немoleкулярну будову речовин; молекули як найменші частинки, що визначають хімічні властивості речовини; прості й складні речовини; хімічні формули; відносну молекулярну масу; закон збереження маси; кількість речовини; прості речовини метали і неметали, порівняння їх загальних фізичних властивостей, колообіг речовин в природі. Знання щодо пояснення цих питань майбутні педагоги отримують саме на заняттях з хімії на теми: «Розчини», «Теорія електролітичної дисоціації», «Найважливіші класи неорганічних сполук», «Вода», «Оксиди карбону. Карбонатна кислота. Солі карбонатної кислоти», «Оксиген і його властивості», «Нітратна кислота. Солі нітратної кислоти. Мінеральні добрива», «Природні джерела вуглеводнів», «Періодичний закон і періодична система Д.І. Менделєєва», «Будова атома».

Ми користуємось газом, вугіллям, моторним паливом, вживаємо цукор, сіль, ліки, застосовуємо косметику, парфуми, маємо справу з фарбами, металами, спостерігаємо такі фізико-хімічні і хімічні явища, як розчинення речовин, зміну властивостей молока, білка курячих яєць, випадіння осаду в мінеральній воді тощо. Ці та інші явища діти намагаються самі зрозуміти або отримати пояснення від батьків, старших друзів тощо. Якщо пізнавальної потреби своєчасно не задовольнити з кваліфікованого джерела знань, то відбувається усвідомлення не завжди наукової, вивіреної інформації про матеріальний світ, яку, на жаль, дуже важко виправити в наступному систематичному курсі хімії [2, с.32-36].

Хімія – наука експериментальна, що підсилює закріплення хімічних знань та формування вмінь і навичок, які в майбутньому будуть використані у професійній діяльності. Адже саме на уроках природознавства під час проведення практичних і самостійних робіт діти отримують деякі прийоми поводження з хімічним посудом та приладами, які в подальшому будуть вдосконалюватись.

Такі теми як: «Хімія та здоров'я: лікарські препарати» та «Шкідливий вплив вживання алкоголю, наркотиків, тютюнопаління» сформують хімічну компетентність студентів, яку в подальшому вони зможуть реалізувати при викладанні предмету «Основи здоров'я».

Для студентів спеціальності «Технологічна освіта» хімічна компетентність реалізується з допомогою таких тем: «Хімія як основа сучасних матеріалів: пластмаса, гума, штучні і синтетичні волокна». «Хімія та їжа: жири, білки, вуглеводи, вітаміни. Харчові добавки», «Хімія та побут: побутові хімікати, мило, СМЗ, розчинники».

Для якісного засвоєння і усвідомлення студентами знань, які вони отримують, на своїх заняттях застосовую такі форми навчання як дискусія, проблемні питання. Також студенти із задоволенням виконують проектні роботи, типу «Використання біопластику», «Вторинна переробка», «Способи визначення нітратів у харчових продуктах», «Волокна майбутнього» та інше. Пояснення теоретичного матеріалу намагаюся підкріплювати презентацією чи відеороликом, для кращого розуміння теми.

Висновок. Отже, майбутні педагоги повинні бути всебічно розвиненими, конкурентноспроможними і підготовленими до своєї професії, а хімія – це одна з тих ланок, яка допоможе сформувати компетентну особистість.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вікторія Валюк. Формування спеціальних компетенцій при навчанні хімічним дисциплінам у педагогічному ВНЗ. Проблеми

- підготовки сучасного вчителя: збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини / [ред. кол. : Побірченко Н.С. (гол. ред.) та ін.]. – Умань: ПП Жовтий О. О., 2012. – Випуск 6. – Частина 2. – с.149-153.
2. Волохата К.М. Підготовка вчителів початкових класів до формування в учнів хімічних понять на уроках природознавства. Проблеми освіти: збірник наукових праць. – Спецвипуск. – Вінниця - Київ, 2015. – с.32-36.
 3. Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти. – К.: Освіта, 2004. – 58 с.
 4. Малахова Н.М, Лістицька М.Л. Дороговказ – хімічна компетентність/ Н.М. Малахова, М.Л.Лістицька // Педагогічна майстерня. – 2011.- Березень. - №6 (234). - С.2-5.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ДИАЛОГИЧЕСКИХ МЕТОДОВ В МУЗЫКАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ

В.В. Лынный

Оршанский колледж учреждения образования «Витебский государственный университет имени П.М.Машерова», г.Орша

Л.С. Выготский неоднократно подчёркивал, что «эмоциональная сторона личности имеет не меньшее значение, чем другие стороны, и составляет предмет и заботу воспитания в такой же мере, как ум и воля» [1, с.131]. От степени эмоциональной чувствительности человека зависит показатель его адаптивности к общественной среде, уровень комфортности ощущений в процессе межличностных отношений. Положительный эмоциональный тонус становится предпосылкой соответствующей материализации целевых установок человека в продуктах его технического и художественного творчества. Этим обусловлена объективная необходимость внедрения личностно ориентированных технологий образования, отвечающих потребностям современного общества и персональным возможностям обучающихся.

Природные свойства музыки естественным образом обуславливают необходимость подобного преподавания музыки как учебного предмета. Вместе с тем, несмотря на декларирование музыки как урока искусства, методика его проведения нередко сводится к накоплению известных истин и